

gaard i en Klasse for sig; der er Præstegaarde paa Landet, som med Hensyn til Agerbrug staae i selsamme Forhold som enhver anden Gaard paa Landet; derfor er det, at man har fundet, at de ikke kunne udfondres, men at de maatte gaae i den samme Calculé, da man har anseet det for en Tilfældighed, at Præstegaarde i det sidste Decennium burde have svaret et temmeligt høit Contingent. — Den samme ærede Taler gjorde ogsaa en Bemærkning om Contingentet af Møllerne, som han meente burde være ansat høit; ogsaa dette Spørgsmaal har været paa Bane i Commissionen, men dens Medlemmer have erkjendt, at en tidligere Lov allerede havde gjort Mølleeierne et temmelig betydeligt Afbræk i deres Eiendomsret, og hvis man nu vilde beskatte dem deres Eiendom endnu høiere, saa vilde det vistnok blive noget uretsfærdigt.

Med Hensyn til Køller stiller Forholdet sig noget anderledes, idet Commissionen er kommen til den Erkjendelse, at Køllerne ved at være byggede udenfor Byerne afværge saa mange Ildsvaader for andre Bygninger, at Villighed talte for, at Contingentet for Køllerne, hvis Antal i det Hele taget er høit ubetydeligt og reducerer sig til en ganske forsvindende Størrelse i Sammenligning med det hele Antal Bygninger, blev sat temmeligt lavt. Jeg kan iøvrigt ikke undlade at forstikke, at jeg troer, at Commissionens Medlemmer have gjort sig al tænkelig Umage for paa en retfærdig Maade at basere Lovens Grundlag efter de Dplysninger, der have været at faae; det er vel ganske vist, at man enkelte Gange har været nødt til at afstunde Tallene, fordi man ikke vilde i sin Tid arbejde med Broker, men jeg kan meddele den Dplysning, at man har søgt at gjøre Afrundingen i Faveur af de Bygninger, som nu ville faae et Paalæg, men derimod i Disfaveur af dem, der ville faae et Afslag i det nu opkrævede Contingent.

Scherning: Vi have nu hørt, at denne Sag er bleven til en Debat om Classification mellem den Commission, som har bidraget til at udarbejde hele denne Sag, og Medlemmerne her i Thinget. Det var en ganske naturlig

Thing, at det maatte komme saaledes; det ligger deri, at der her er bragt en Sag ind for os, som hørte hjemme for Commissionen, men som ikke hører hjemme her. Naar vi tage § 20 i Loven for os — og det er, troer jeg, allerede bemærket af en af de første Talere i denne Sag — saa ville vi faae yderligere bekræftet, hvad vi allerede vide iforveien, at det Institut, vi her have at bestille med, er en gjensidig Assuranceforening, altsaa efter sin Natur privat. Den lovgivende Magt kunde, saa forekommer det mig, kun have med en saadan Assuranceforening at gjøre, naar enten Statskassen henstillede sig som Contraassurandeur og gav yderligere Sikkerhed for, hvad der kunde savnes i de opkrævede Summer, — men det er Interessenterne selv, som her stilles som Contraassurandører, Statskassen har ikke det Allermindste dermed at bestille — eller naar man gav et saadant Interessentskab en Gnerettighed her i Landet til at assurere saaledes, at Folk, der vilde assurere deres Huse, ikke kunde henvende sig til Andre, at de vare tvungne herhen, eller endnu et tredje Tilfælde, naar det hele Samfund med Hensyn til Foreninger af den Natur i den Grad befandt sig i Barndom, at det endnu i nogle Aar maatte ønske at gaae i Bestyrelsens Ledebaand. Men saaledes er det heller ikke Tilfældet; vi have ved Alt, hvad der angaaer Foreninger, i de senere Aar gjort saa betydelige Fremskridt, at man kan ledes deels af Erfaringen og deels af Analogier. Det forekommer mig derfor, at det Gæste, Lovgivningsmagten kan have at gjøre med hele dette Spørgsmaal, er at løse Bestyrelsen fra alle de Baand, som kunde sætte den i en lovbunden Stilling, hvad denne gjensidige Assuranceforening angaaer. Ethvert Lovforslag, som gaaer ud paa at fastsætte Regler, hvor efter der skal assures, for, hvorledes Taxationsmændene skulle udnævnes, hvorledes de skulle taxere, hvem der skal gjøre det, og hvem der skal gjøre det, griber ind i den private Foreningsret; det behøves ikke. En Assuranceforening kan ligesom enhver anden Forening faae sine Taxatorer ved at betale dem, faae sine Overtaxationsmænd ved at betale dem, faae sine Tilsynsmænd ved at betale dem; den behøver ikke Lovens Mellemkomst i nogen Henseende. Der er